

KYRKBÄNKEN

Nr 2 2020
Bönsöndagen – 10:e sönd efter Trefaldighet
Maj–augusti

Svenska kyrkan

TENSTA-LENA-ÄRENTUNA
FÖRSÄMELGAR

Kyrkoherde Eva har ordet

När det här numret kommer ut har Covid 19 härjat i 3 månader i Sverige. Det var efter sportloven som det började sprida sig och sedan mitten av mars har restriktionerna varit tydliga; fysisk distans till varandra, inga resor, inga besök på äldreboenden, hemkarantän för alla över 70 år och högst 50 personer på samlingar. Hur har det påverkat vårt samhälle? Hur har det påverkat dig? För en del av oss har livet ändrats på många sätt för andra på ett mindre tydligt sätt. Men livet är verkligen annorlunda nu jämfört med i januari.

I Vattholma pastorat har vi försökt ställa om vår verksamhet även om mycket också har ställts in. Gudstjänstlivet har fortsatt som vanligt och det var väldigt skönt att få fira påsk i våra kyrkor trots allt. (När jag skriver det här har påsken precis varit). Ett flertal andakter och gudstjänster har lagts ut i sociala medier och via hemsidan. Mycket av verksamheten bland barn och unga har ställts in eller sker över nätet. Våra äldre träffar vi inte fysiskt längre men en grupp ideella medarbetare ringer regelbundet och t o m fikar över telefonen med den som vill. Vi åker och handlar till dem som behöver hjälp med det och detta erbjudande fanns med i det brev som skickades till alla över 70 år i vårt pastorat. Ett par torsdagar gick ett gäng till våra äldreboenden och sjöng utanför deras fönster vilket uppskattades mycket. Körerna får noter att öva hemma. Nu hoppas vi att sommaren ska göra så att viruset tappar kraft så att hösten kan bli som vanligt med träffar och verksamhet. Vi längtar nog alla efter att det ska bli som vanligt igen med möten och gemenskap så att vi kan träffas ansikte mot ansikte igen.

Har då denna annorlunda besvärliga tid lärt oss något förutom att vi och vårt samhälle är väldigt sårbara? Kanske har vi insett och känt hur viktigt det är med gemenskap, med att hålla kontakt, att vi behöver varandra och att det är viktigt att göra uppoffringar för andras skull. Coronaviruset har slagit hårt mot många människor i vårt land och mot ekonomin men det är ännu värre i andra länder och då särskilt i de fattiga länderna. De behöver också vårt stöd och genom kyrkans internationella arbete får vi vara med att hjälpa till med sjukvård och andra insatser. Därför har pastoratet också skickat en större summa pengar för detta ändamål.

Nu hoppas jag att du och de dina får en skön sommar! Naturen är verkligen en härlig plats för vila och återhämtning och för att samla nya krafter.

Med önskan om Guds rika välsignelse.

Eva Åsjö,
kyrkoherde i Vattholma pastorat

Vad gäller i Coronatider?

Informationen i Kyrkbänken kan komma att ändras p g a folkhälso-myndighetens rekommendationer. Vi kan ex inte ha Midsommarfirande om det fortfarande är 50 pers som högst får samlas. Vissa andra samlingar som begränsas också av 50 gränser kan vara Musik i sommarkvällarna m fl. Redan nu är Nationaldagsfirandet inställt.

Hälsar
Eva Åsjö, kyrkoherde i Vattholma pastorat

Månadsmailet

För dig som vill veta vad som händer i våra församlingar finns ett månadsmail direkt hem till din dator eller telefon.

Varje månad kommer ett mail med uppdateringar där du kan läsa om vad som händer i våra kyrkor mm. Mailet är ett sätt för dig att bli påmind och bli uppdaterad.

Vill du också få mailet varje månad? Mejla då till:
vattholma.pastorat@svenskakyrkan.se eller till
eva.asjo@svenskakyrkan.se

KYRKBÄNKEN

Utges av Svenska kyrkan i Vattholma pastorat.

I pastoratet ingår Tensta, Lena och Ärentuna församlingar.

ANSVARIG UTGIVARE

Eva Åsjö, kyrkoherde

REDAKTÖR

Ann-Christin Lindström Larsson,
070-6632352, anki@lindstrom.be

TRYCKERI

Åtta45, Stockholm

OMSLAG

Beskärning av träd vid Ärentuna kyrka.

Foto: Malin Henningsson

Foto: Kristin Lidell, IKON

Att ta vara på tiden

Karantänen kan ge oanade insikter om mig själv och Gud. Det är bara att erkänna. Jag hör till de rastlösa. När ett möte tar mer än en timme börjar foten gunga och det blir svårt att sitta still. Ibland har jag sett det som en svaghet hos mig själv, men jag inser mer och mer att det inte behöver vara det. Att vara eller bli rastlös kan, när man blir medveten om det, vara en oväntat positiv kraft som kan ta mig framåt som människa.

Rastlösheten är säkerligen något som kommer krypande nu när livet för många innebär en oväntad karantän på obestämd tid. I det rastlösa tillståndet ställs frågan, vad ska jag göra med min tid nu när det vanliga snurrandet av nöjen, shopping, sociala sammankomster, resor och arbete sätts på paus? Detta är en prövning och utmaning för många. När de vanliga mönstren som vi bygger upp våra dagar runtomkring uteblir, behöver vi skapa egna rutiner för att må bra. Syster Mary Catherine Perry, nunna i New Jersey, har en hel del att lära oss om att hitta hemmarutiner som skapar ett hållbart liv. I 29 år har hon levt klostrets stilla liv med bön, arbete och vila. Hon har tre konkreta råd till oss:

- Skapa strukturer och följ dem. Det kan till exempel innebära att

bestämna sig för att inte gå runt i pyjamas hela dagen. Att äta på samma tider och gå en promenad en bestämd tid varje dag är andra goda vanor. Bor man ensam är det bra att ringa någon varje dag för att bryta isoleringen. Om familjen också är hemma uppmuntrar hon den att umgås mer, t ex runt ett sällskapsspel.

- Älska dina medmänniskor. Även för den som själv är isolerad finns det stora möjligheter att göra något för andra. Vi kan höra av oss till varandra via telefon, sms och epost. För vissa går det också att ta promenader tillsammans med det avstånd som rekommenderas.
- Ge dig tid att reflektera och vila. I klostret har de varje dag 90 minuters reflektions- och vilotid efter lunch då systrarna läser, reflekterar, skriver eller för en stilla hobby. Ibland behöver de också ta en tupplur innan nästa punkt på dagen.

De goda rutinerna gör att vardagen fungerar. Men det stilla hemmalivet ger också stora möjligheter att lära sig något nytt om sig själv. Det finns nu möjligheter att se saker om oss själva och livet som vi varit för upptagna att se när vardagshjulet snurrar på. Det stilla livet ger möjligheter till

eftertanke och reflektion in i det inre livet. Frågor som "vad är viktigast i mitt liv, vad betyder andra människor för mig, vad finns i mitt inre, var finns Gud i allt detta, hur vill jag leva när pandemin är borta", kan hjälpa mig när jag börjar reflektera. Det hjälper många att göra den typen av reflektioner med penna och papper i handen och det skadar ju inte att ha Bibel och psalmbok i den andra.

Till sist några ord om det stilla livet utifrån Bibeln. I Bibeln talas och uppmuntras det att bli stilla (t ex 5 Mos 27:9, Ps 37:7). Men det är inte en tom stillhet uppmuntran gäller. Stillheten i den bibliska kontexten är en stillhet inför Gud, med syfte att vänta på Honom. Det finns hela tiden en förväntan att Gud ska tala och handla. När vi blir stilla inför Guds ansikte skapas tillit och lugn (Jes 30:10). När vi blir stilla kan det innebära en väntan. Men det är inte en väntan i ensamhet. Gud är alltid där med dig i väntan. Väntan i stillheten inför Guds ansikte gör oss mer lyhörda och kan bättre erfara Hans röst. När du börjar lyssna inåt, bli då inte förvånad om du börjar höra Gud Faders egna hjärtslag just för dig. Och Kristi röst som stilla frågar: Vad kan jag göra för dig?

Karolina Adlarson,
pastorsadjunkt

Att be med sina barn

- två bönbokstips

Jag har två underbara och nyfikna barn som är fyra samt sex år gamla och jag har ofta funderat hur jag ska göra för att be med dem. Jag upplever att det inte är helt lätt att be med sina barn men jag tror att det nog handlar mycket om mitt eget förhållningssätt och att jag ibland gör det för komplicerat. Jag tror det är samma spårar som spökar när jag ska be själv.

Vilka ord använder jag, hur säger jag och betar mig för att Gud skall höra? Ett vanligt hinder är tanken "mina ord är väl inte tillräckliga?" När sådana tankar kommer så drar jag mig till minnes något broder Roger sade en gång när jag var på besök i kommuniteten Taizé. Det var under en kvällsbön och precis i slutet av bönen fick alla som ville komma fram för att få förbön av broder Roger. När det blev min tur lade han sin hand på min axel och sade "Christ is in your heart" (Kristus bor i ditt hjärta). Taizé har för mig alltid handlat om det enkla, enkla böner, enkla sånger, tystnad och en stilla förvisning om att Gud är där och lyssnar till den enkla bönen. Det borde alltså vara så enkelt som att Kristus bor i mitt hjärta och känner mig och hör mina böneämnen även om jag aldrig uttalar dem högt. Då tänker jag att även i mina barns hjärta finns Kristus som hör deras böner, deras längtan, deras sorger och som känner dem. Så jag började fråga "vad vill ni be för" och Ludvig svarade att han gärna ber att Gud ska skicka sina änglar så att "den dansande älgen" (en figur som han är så rädd för) inte skall komma till rummet på natten. Han vill också be för att farfar ska ha det bra. Jag tror att sådana enkla bönemoment är alldeles tillräckliga och utmärkta som en bön.

En bön behöver inte bestå av långa, vackra formuleringar. Det räcker att vi tänker ut det vi vill be för och säger det högt eller bara tyst för oss själva. Gud hör bönen som vi tänker inom oss själva. Ändå har jag kommit att uppskatta böner som är särskilt skrivna för barnet. Sådana formuleringar är ofta enkla och

ärliga och för mig går de lättare in i hjärtat och blir också min egen bön. Vill du få lite inspiration till din egen bönestund hemma med ditt barn så kommer här två tips.

Jag har nyligen upptäckt Kerstin Hesselfors Perssons serie med bönböcker att be med olika åldrar från Argument förlag. Den serien finns från nyfödd upp till 4 år och jag uppskattar verkligen hur bönerna är hämtade från livet med sitt barn. En bön handlar om att lära sig att gå för första gången och hur jag som vuxen kan återupptäcka glädjen i saker som jag lär mig eftersom livet är ett ständigt lärande. En annan bön handlar om hur ett spädbarn plötsligt vänder sig om för första gången från rygg till mage och hur jag som vuxen kan få hjälp att vara närvarande i de oväntade stunderna i livet och inte hela tiden stressa på.

I upplagan för lite äldre barn finns för varje bön som riktar sig mer till föräldrar också en version som kan läsas av ditt barn. Det kan handla om att bli arg och hur arg man kan bli när man blir arg, eller att fundera över varför jorden snurrar och efter vinter kommer vår och varför det alltid är middag efter lunch. Sådana böner hjälper mig att uppskatta vardagen mer och se hur dessa vardagliga situationer verkligen är livets små magiska ögonblick och fyllda med andlighet. Kristus är verkligen där i vårt hjärta.

Det andra tipset är en jättefin bönbok som heter "Hej Gud här är jag!" Av Monica Vikström-Jokela med vackra illustrationer av Mervi Lindman som också ges ut av Argument förlag. Formuleringarna är så lekfulla och rymmer samtidigt viktiga livserfarenheter. Boken är indelad i lite olika rum som du kan upptäcka tillsammans med ditt barn. I varje rum händer det saker som kan förvandlas till en bön. Jag upplever att jag får en större förståelse för att man verkligen kan be om allt och att ingenting är för litet för att be om samt att allt vi gör kan förvandlas till bön. I hallen kan vi lägga oss på en matta och stirra på ytterdörren och

tänka på alla ljud vi hör där utifrån och på alla som kommer in eller går ut genom den dörren under en dag. När vi vaknar i vår säng och tittar ut genom fönstret, eller när vi sitter i vår förälders knä och läser en bok, eller när pappa slumrar till mitt i en lek. När vi äter, när vi gungar, när vi är rädda för mörker. Alla livserfarenheter kan omvandlas till bön.

Boktipsare: Björn Nilsson

Höstterminen i Storvreta församlingsgård

KYRKTRÄFFEN

Pastoratsresa 9 sept. Se sid 6.

15 sept Per Arenlid, berättar om Frälsningsarméns sociala verksamhet.

29 sept Önskepsalmer med Rolf Larsson.

13 okt Framtidsfullmakt. Miriam Tallroth informerar.

27 okt Natacha Streliaev. Vi bjuds på klassisk musik av de stora mästarna.

10 nov Mats Wilhelm visa bilder på naturen kring våra kyrkor.

24 nov Ekeby spelemän.

DAMERNAS

Lilla salen kl 11-15

22 sept, 6 och 20 okt, 3 och 17 nov, 1 dec.

SYJUNTAN

Kl 18-20.30

16 och 30 sept, 14 och 28 okt, 11 och 22 nov, 9 dec.

Foto. Jenny Siegman, IKON

Tankar efter kafferasten

Vid ett av tillgänglighetsprojekten som jag tidigare lett, handikappanpassade vi busshållplatser och övergångsställen. Markbeläggningar utfördes i olika färger och struktur så att de synskadade och blinda tryggare ska kunna röra sig i trafiken. Kantstenar sänks ner så att det blir lättare att komma fram med rullstolar och rullatorer på övergångsställena. Av en händelse låg två av dessa busshållplatser utanför Kungsgårdets sjukhus i Uppsala. Kungsgårdets sjukhus är i dag inte ett sjukhus utan en vårdcentral och ett habiliteringscenter. Det är ett habiliteringscenter för vuxna och barn med rörelsehinder samt för multifunktionella handikapp. Lokalerna inrymmer även Syncentralen och BUP. En dag inföll mitt besök på arbetsplatsen när min personal skulle ha rast, de tog med mig in till ett café där personal med lättare utvecklingsstörning arbetar med hjälp av ledsagare. Ett stort utbud av kakor, mackor och bullar finns att inmundiga till kaffet eller vad man väljer att dricka. Lokalen är ljus och fint möblerad, även den är anpassad till de som behöver rullstol eller andra hjälpmedel. Vi satte oss vid ett bord och började småprata lite. Samtalet pågick samtidigt som vi tuggade på en brödbit och sröplade lite kaffe. Samtalet handlade mest om arbetet och höstvädret, även en och annan gliring om misslyckat utförande i projektet lockade till skratt. Alla fel går att rätta till, ett bra motto. Det kalla vädret med regn och blåst förlängde rasten med dubbla tiden, personalen måste ju få tina upp i värmen inomhus.

Jag släppte uppmärksamheten vid mitt bord och började se mig omkring och iakttå vad som hände vid de övriga borden. Vid bordet till vänster om mig satt ett gäng ungdomar, med en lärare, och pratade om matlagning och livsmedel. Vid bordet bakom mig stod två ur personalen och torkade av stolar och bord efter tidigare fikagäster. Men det som fångade min uppmärksamhet mest var bordet till höger, det som skedde där fick mig att bli både rörd, uppgiven, arg och förtvivlad. Vid bordet satt en kvinna i 50 årsåldern, hon är rullstolsbunden och rörelsehindrad, hennes kropp är spasmsk. Hon sitter tillsammans med en assistent som talar till henne och tycks förstå hennes, för mig obegripliga, ljud som stöts fram. Kvinnan har en kopp kaffe framför sig och en bit plastslang i sin hand, hon kämpar med slangen för att få den i koppen. Hennes ofrivilliga rörelser, armar och kropp rycker, hindrar henne att få slangen på plats. När vi vid vårt bord fyllt våra koppar med påtår, så lyckas kvinnan äntligen få slangen på plats, hon skrattar av förtjusning, nu är det ju bara att suga i sig den ljumna drycken. Men inte, när hon för slangen mot munnen så rycker armen till och stöter iväg den ur koppen, ett ledsamt ljud, ett uppgivet ansiktsuttryck och tröstande ord från assistenten. Min första instinkt när jag såg kvinnan kämpa med sin slang var ett behov av att hjälpa. Jag vet att det är fel, men ändå så vill jag ge henne en ledig hand. Jag blir också

arg över att assistenten inte hjälper henne, men hon gör rätt. Jag förstår att för kvinnan så är att placera slangen i koppen en arbetsinsats som väl går att jämföra med den vi gör utanför på busshållplatsen. Hon kommer känna tillfredsställelse av att lyckas med en prestation. Hennes närmsta mål är att på egen hand dricka en kopp kaffe. Vid vårt bord kommer samtalet in på förhållanden och partnerskap. Våra unga anställda söker fasta relationer och gör tappra försök på helgens dansgolv. Vi äldre med erfarenhet i kappsäcken kommenterar roat de unga grabbarna som ser fram mot fredagens veckoslut. I det ungdomliga samtal som pågick kom en fundering och fråga till mig. Hur upplever kvinnan till höger sitt samliv? Har hon tankar om barn och äktenskap? Saknar hon att ha en egen familj, hus, mm. Hur frustrerande det måste vara, att vara instängd, i en kropp som man inte kan styra över. Nu har hon lyckats få i slangen i koppen

igen och skrattar lyckligt. Hon böjer sig fram sluter sina läppar runt slangen och belönas av kaffet som hon suger upp. När hon tömt koppen påminner segergesten om den som fotbollsspelare gör när han nätat bollen, hennes ansikte lyser.

Tankar av Thomas Karlsson, Vattholma

Elsa Westberg idag

Elsa för sju år sedan.

Tack och adjö

Vem är den där tanten? Ibland hinner jag tänka så när jag borstar tänderna och möter blicken av den andra personen i spegeln. Liknande känsla kan uppstå när jag ser gamla bilder av mig själv: "den där ser saknad, då det var alltför länge sedan jag sett henne på fotot.

Så var det för några veckor sedan när kyrkoherde Eva skickade ett brev till alla medlemmar som fyllt 70 med information om möjlighet till samtal och hjälp med inköp och liknande. Där fanns bilder på diakon och oss präster. Det fanns alltså en bild på mig, kontaktbilden som finns på pastoratets hemsida. Den bilden är nästan sju år gammal. Gammal nog för att ge den där dubbla känslan av att det är jag på bilden, men ändå inte. Ganska mycket har hänt på sju år, saker som den Elsa Westberg på bilden inte hade en aning om. Rätt mycket av glädje och sorg hinner hända på sju år. Så är det nog också för dig som läser den här texten.

När stora saker i livet händer behöver det inte ens ha gått sju år för att känna att livet har blivit ett annat. Då kan redan mitt jag från ett halvår sedan vara ett annat jag.

För några år sedan när jag skulle predika efter en påsk levde jag mycket med dessa tankar. Vi hade haft påskvandringar med barn från årskurs två och tre, som vi brukar. Påskvandringens sista scen handlar om hur två lärjungar är ute och går några dagar efter att Jesus har dött

och då får sällskap av en främling. Främlingen är nyfiken och frågar vad som hänt, och lärjungarna berättar allt. De samtalar intensivt och vill inte släppa taget om främlingen utan bjuder hem honom. När främlingen äter och delar brödet med dem så inser de att främlingen är Jesus. Då byts sorgen till glädje.

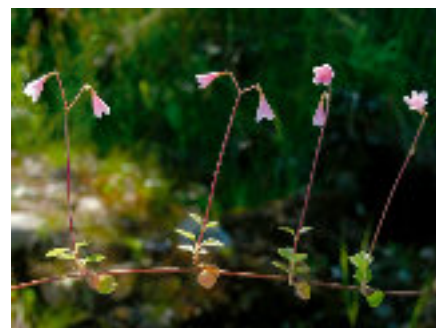
Men varför tog det tid att känna igen Jesus? När jag insåg att det ibland tar lite tid att känna igen sig själv så kändes det inte så konstigt längre. Lärjungarna är i djup sorg, så mycket har hänt på några dagar. Kanske är det inte så konstigt att det tar lite tid för de två lärjungarna att känna igen Jesus.

Ibland händer mycket på kort tid. Just nu i mitten av april så lever vi i det tillsammans. Coronaviruset har gått från främling till objuden innevänare. Vi tränar på att hålla avstånd, hålla oss hemma och att hålla andan när klockan slagit två och det sista dygnets dödsiffror tillkännages. Vi tränar oss på att leva med ovisshet. Mycket har hänt och mycket kommer att ha hänt från idag tills du har denna Kyrkbänk i din hand.

Själv håller jag dessutom nu på och avslutar min tjänst som präst i Vattholma pastorat. På ett sätt är kanske sju år inte så lång tid, men

tillräckligt länge för att kännas överkligt att jag snart inte ska jobba här. Snart ska jag packa ihop mitt kontor. Vad ska slängas, sparas eller tas med? Oberoende av böcker och papper så tar jag med mig oerhörda mängder av tacksamhet och glädje över alla jag mött de här åren. Både de jag mött någon enstaka gång och de som jag fått följa lite längre. Till sommaren kommer jag och familjen flytta till Nederländerna, så jag kommer inte så lätt bara kunna titta in. Kanske kommer det ta en liten stund av främlingskap när vi ses nästa gång. Då får vi göra som Jesus och lärjungarna – dela samtal och bröd med varandra. Och med bröd menar jag kaffe.

Elsa Westberg,
präst i Vattholma pastorat
2013–2020

Pastoratsresa 9 sept Välkommen hem till herr Linné!

Program:
8.30 vid Klubbis, Skyttorp
8.55 Påstigning Tensta kyrka och efter vägen från Skyttorp
9.05 Påstigning Vattholma skola
9.15 Påstigning Storvreta församlingsgård
9.45 Busskaffe vid Danmarks kyrka,
10.15 Morgonbön i kyrkan och visning av kyrkan
11.15 Linnés Hammarby
12.30 Café Sara Lisa, lunch
13.30 Avfärd till Botaniska trädgården
15.00 Kaffe på café Victoria
16.00 Hemfärd

Pris 300 kr per person. Anmälan till Församlingsexpeditionen senast 2 sept.

Foto: Magnus Aronson, IKON

Pilgrimsvandring på Salstaleden

Den 31 maj är det Åstråkens dag och då händer det en hel del i vår bygd. Kl 10–16 håller många ställen längs Vendelån och Fyrisån öppet för besökare. Någon gång under dagen ska den 7 km långa Salstaleden invigas. Salstaleden går genom kultur- och naturlandskapet mellan Vattholma och Skyttorp och följer Vattholmaåsen, som är en rest från när inlandsisen smälte. För mer info om Åstråkens dag och dess programpunkter se hemsidan astraken.com.

Svenska kyrkan i bygden erbjuder den som vill att pilgrimsvandring på Salstaleden. Vi kommer att gå delvis under tystnad och göra små stopp på vägen för reflektion och fördjupning. Det blir en vandring enskilt men tillsammans med andra. Vandringens tema: Med Gud i naturen.

Kl. 16 Samling vid busshållplatsen på Vattholma stations östra sida. Vandringen avslutas i Skyttorp i Kyrkans hus vid Skyttorps station med en Pilgrimsmässa på Pingstdagens afton kl. 18 i Katarinakapellet.

Absolut inga förkunskaper behövs. Vid dåligt väder genomförs vandringen en annan dag, men mässan kommer att firas ändå.

Kontaktperson: Kristina Lockner

Diakoni i coronatider

Så är den helt plötsligt där, den första tranan och med den våren. Man drabbas av någon sorts skön yrsel och känner sig plötsligt tacksam för det lilla i det stora. I samma ögonblick som ljuset blir starkare än mörkret blir också hoppet verklighet. Det som varit fruset och livlöst tar återigen en livgivande form. Precis i den brytningspunkten, när ljuset blir starkare än mörkret, skickar själva livet ut en inbjudan och ett budskap till allt levande. Så ta av dig skorna och kliv ut på gräsmattan, vänd dig mot söder. Så kommer inte bara solens strålar möta dig, utan koltrasten kommer sjunga till bords. Citronfjärilen landar på din axel. Korna lunkar fram på ängarna och i dikeskanterna porlar livets vatten fram. Under hustaken tjattrar svalorna fram långväga hälsningar och björkarna vecklar ut sina musöron för att lyssna in vindens varma smekningar. Så låt oss ta vara på detta tillfälle! De ljusa kvällarna, ljumma vindarna, fågelkvitter, hjärtat som slår lite snabbare och kraften och inspirationen att ta itu med olika saker. Mitt i allt detta sker små och stora under. Diakonin är ett sådant under. Diakonin har tagit sig en helt ny plats i Svenska Kyrkan. En handlingens diakoni har på en kort tid vuxit fram till att hitta helt nya arbetssätt att arbeta efter. I församlingar över hela landet har man på olika sätt försökt att nå ut till grupper som äldre, ensamma och utsatta och alla andra. Kyrkan har hittat nya metoder att nå människor.

Inte bara genom det digitala sättet att livesända gudstjänster, utan praktiskt i

vardagen har kyrkan tagit sig ut i samhället, till äldreboendet, till gräsmattan för att hålla andakt eller gudstjänst, hembesök genom skype, fika på nätet tillsammans, konfirmand och barnarbete sänds via nätet, barngrupper träffas utomhus på lekplatsen, walk and talk - promenadgrupper. Uppfinningsrikedomen är stor. Och kyrkan centralt har också engagerat sig stort.

Mitt i allt detta som händer nu finns en oändligt stor sorg och saknad efter vardagen. Innan corona såg jag fram emot helgen som nalkades. Nu ser jag fram emot en vardag som komma skall i en framtid. Livet är skört och vi lever det här och nu.

Men det vi har är ju varandra. Och livet. Varmt tack till dig som handlar åt din granne, du som ringer nära och kära, du som ger av din tid och ditt hjärta till en medmänniska. Du är väldigt viktig. Inget är så starkt som ett frivilligt hjärta.

Precis som våren kommer till oss varje år och ger oss hopp om ljus och en framtid, så ger oss kyrkan och alla fantastiska diakonala krafter ett hopp. Att handlingens diakoni verkligen finns när vi behöver den som mest och vi kan ju bara bli bättre.

Förändringens tid har kommit. Låt hoppet om framtiden få genomsyra våra liv. Vi har varandra och vi är ensamma tillsammans. En dag är vi inte här längre och det gör mig sorgsen. Men vi är här nu, så låt oss göra det bästa av allt, alltid, tillsammans.

Charlotta Nilsson
diakon, Vattholma pastorat.

Foto: Gustaf Hellsing, IKON

Varmt välkomnande av församlingen i byn Uttamapalayam.

Från Störvreta till Indien – följ med Ulla-Karin och Henrik på en fantastisk resa

Hur sammanfattar man tio veckor i Indien på några rader? Det går inte, men jag kan ge några ögonblicksbilder från en helt fantastisk resa.

Vi har fått uppleva så mycket med alla våra sinnen. Vi har träffat så många människor, de flesta kunde prata engelska, som väl var. Vi var halva tiden i Sydindien, bland annat i staden Trichy där vi träffade den lutherska biskopen Daniel Jayaraj och hans fru Monica. Första söndagen i Indien fick vi följa med biskopen till en liten kyrka i utkanten av staden. Han skulle välsigna en nybyggd kyrka. Det var en fin gudstjänst. En get var skänkt som kollekt och jag passade på att köpa den. Tyvärr kunde jag inte ta hem den, så den fick gå till den familj som var i störst behov av en get.

Vi bodde tre veckor på det teologiska seminariet TTS (Tamilnadu Theological Seminary) i staden Madurai och det var så roligt och givande att träffa studenterna. Henrik och jag fick leda olika seminarier. Jag berättade om hur vi jobbar med barn och familjer i Sverige. Det som glädde mig mest var att några av de unga männen kom fram efteråt och berättade att deras kallelse var att möta barnen.

Som jag skrev inledningsvis så var det en massa upplevelser, för alla sinnen. Vi åkte en hel del autoriksha

och då kommer man väldigt nära i trafiken. Det gäller att tuta så mycket som möjligt och självklart hitta eventuella luckor mellan bilarna, cyklarna, mopederna, bussarna och se upp för korna, som går överallt, även vid motorvägen.

Vi blev bjudna på fantastisk mat, i olika hem. En sådan upplevelse var när vi fick hälsa på studenter på TTS som delade en lägenhet i slummen. Att de bor där är en del av utbildningen. För att kunna förstå livsvillkoren för fattiga människor behöver de dela deras erfarenheter. Vi blev serverade god mat, som självklart äts med höger hand.

Församlingsbesök i Trichy med get i kollekten.

sittandes på golvet. Rätt som det var kom en liten kille in, han var en av grannarna men kände sig väldigt hemma hos studenterna.

Vi var några dagar i Calcutta och fick möjlighet att vara volontärer hos Moder Theresa-systrarna. Det kommer volontärer i olika åldrar, från olika länder dit. En del kommer varje år, andra nån gång. Vi fick följa med några av de andra volontärerna till ett hem för barn med olika funktionsvariationer. Jag var i flickornas avdelning, Henrik i pojkarnas. Det var fantastiskt att se hur fint det var. Barnen fick renbäddat varje dag, duschade och fick rena kläder. Just den här dagen var det Holi, en festdag när man slänger färg på varandra för att fira vårens ankomst. Flickorna fick komma upp på takterrassen där personal, volontärer och barn hade färg på varann, det uppskattades mycket av samtliga.

Vi besökte också fler församlingar och fick fira gudstjänst. Det är väl inte det allra roligaste att inte förstå, när det bara är på tamil, men det gick bra att följa med i den lutherska gudstjänstordningen och värmen och omorgen om oss, glädjen över att vi var där, gick inte att ta miste på.

Ulla-Karin Zetterström,
tid. församlingspedagog i Vattholma
pastorat

För mig och Ulla-Karin började året med en tio veckors Indienresa! Vi har båda besökt Indien många gånger tidigare men ingen av oss hade sedan 1980-talet varit på en så lång resa.

Eftersom jag varit Svenska kyrkans Indiensekreterare och även för Sveriges kristna råd besökt Indien tidigare fanns det nu många platser för återbesök och många vänner att hälsa på. Nu kändes det också angeläget att få mycket tid för delande av de utmaningar som både de indiska och de svenska kyrkorna nu står inför.

De kristna i Indien utgör kanske bara tre procent av befolkningen men har under lång tid levt i fred med Indiens hinduer och muslimer. På senare år har det dock blivit svårare för både kristna och muslimer i Indien

eftersom den hinduiska nationalismen växt sig starkare med både våldsamma gräsrotsrörelser och starkt politiskt inflytande. Detta gör att både det ekumeniska samarbetet mellan de indiska kyrkorna och arbetet med att bygga förtroendefulla interreligiösa relationer blir allt viktigare, vilket länge fått stöd av Svenska kyrkan. Nu kunde vi åter få besöka Indiens kristna råd, NCCI, och religionsmötescentret HMI i Hyderabad där vi också fick besöka det konkreta och imponerande interreligiösa fredsarbetet i olika slumområden.

Det var också fantastiskt att åter få besöka de tre sydindiska seminarierna TTS, Gurukul och UTC och nu få tid att totalt bo fem veckor i teologisk miljö bland engagerade lärare och nyfikna studenter. Mina föredrag som mest handlade om hur kyrkorna i Sverige, ofta i ekumeniskt samarbete, arbetar med flyktingfrågor, religionsmöte och miljö- och klimatfrågor resulterade i många frågor och samtal. Inte minst klimatfrågorna engagerade. Så många visste redan mycket om den svenska skolflickan Greta Thunberg och hennes tal i FN etc. och den globala ungdomsrörelse som växt fram och även spridit sig till Indien. Flera morgonböner som studenterna ansvarade för handlade också om klimatfrågorna och kyrkornas ansvar att ta hand om Guds skapelse. Det kändes också speciellt att åtminstone

två gånger när vi bläddrade i de indiska dagstidningarna få se reportage om Greta.

Även andra hälften av vår resa, då vi reste runt i norra Indien, präglades av miljöfrågorna. I New Delhi kunde vi besöka två sekulära miljöorganisationer som på olika sätt har kopplingar till kyrkornas miljöarbete, inte minst "Green School Programme" med ett mycket ambitiöst arbete där elever på kyrkornas skolor blir aktivt involverade i att konkret göra sin skola mer miljövänlig. De får också delta i kyrkans tävling att bli den grönaste skolan, t ex genom att undvika plast och hushålla med vattnet.

Och när vi besökte staden Ranchi i den stamfolksdominerade delstaten Jharkhand mötte vi både aktivister som kämpar för att rädda ursprungsbefolkningens skogar och teologer som under lång tid berikats av den inhemska naturnära kulturen. Inte minst det senare kan nu också berika min egen teologiska forskning om hur uttryck för miljömedvetenhet har

Biskop Daniels fru
Monica Jayaraj (andra
från höger) med sina
systrar och Ulla-Karin.

växt fram under lång tid inom den indiska ekumeniska rörelsen.

Den sista veckan i Indien i mitten av mars blev väldigt speciell pga coronakrisen. Den teologiska skolan vi bodde på skickade hem alla elever, många affärer i storstaden Chennai stängde och väldigt många flyg ställdes in. Vi var väldigt oroliga att också vårt flyg skulle ställas in, men vi blev väldigt lättade när det gick som planerat. Vi förstod senare att det var det sista flyget som gick från Chennai innan Indien införde tre veckors utgångsförbud då också alla kommunikationer ställdes in. Efter resan tänker vi nu mycket på alla våra vänner i Indien och har kontakt med många via Facebook och mail.

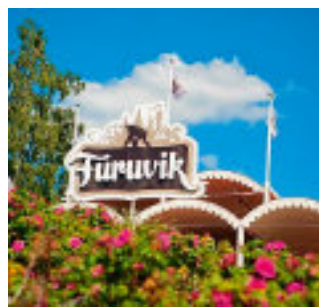
Henrik Rosén
Ordförande i Vattholma
pastorats kyrkoråd

Sommarläger

Ett säkert sommartecken för oss som arbetar i Vattholma pastorat är när våra församlingsgårdar fylls av barn under juni månad. Även i år kommer pastoratet att ordna sommarläger för barn från förskoleklass till årskurs 6 både i Vattholma/Skyttorp och Storvreta. Det har varit en konstig vår där mycket verksamhet har hållit paus, både i samhället i stort men också i församlingarna. Därför känns det extra viktigt att denna sommar kunna erbjuda några dagar i början av sommarlovet där vi får hitta på en massa roliga aktiviteter tillsammans. Vi kommer att vara ett ledargäng med både erfarenhet och många kreativa idéer. Dagarna kommer att fyllas med lekar, pyssel, teater, skoj och skratt och mycket annat. Om bara vädret tillåter kommer vi också att söka oss till vattnet för lite bad och kanske också någon annan utflykt. Vi hoppas verkligen att vi kommer att kunna genomföra lägret som planerat och ser fram emot att se alla som anmält sig!

Mattias, som leder lägret i Storvreta

Pastoratsdag i Furuviiksparken

Vad sägs om att ha en dag tillsammans på Furuviik i början av sommaren? Som det ser ut nu, kommer djurparkerna att ha öppet som vanligt i sommar. Var och en får ta sig dit på egen hand, då vi inte vill tränga ihop oss i buss, men sedan står Svenska kyrkan för inträdet. (Den som vill ha åkband får köpa det själv. Gå gärna in på furuviik.se för mer information.) Någon gång under dagen ses vi vid stora scenen och har en sångstund tillsammans. Datum: onsdag 3 juni Tid: Djurparken har öppet 10-17. Biljetter finns att hämta under förmiddagen. Anmäl till Bella, Emmeli, Ingrid, Mattias eller pastorsexpeditionen senast torsdag 28 maj. Glöm inte att meddela hur många ni är och ålder på eventuella barn och någon kontaktpuppgift.

Sommarkul i Skyttorp och Vattholma

Välkommen till Sommarkul måndag 15/6 – torsdag 18/6 kl 9-15. Vi fyller dagarna med skapande, lek, matlagning, sång och förhoppningsvis bad. Max 18 barn, först till kvarn. Passande ålder: fkl-år 3.

Midsommarfirande i Storvreta

Storvreta församlingsgård! Öppettider kl 11-15. Lövd skrinna avgår från ICA Solen kl 10.45, 11.15 och 11.45. Aktiviteter och servering av korv, glass och kaffe kl 11-15. Midsommarstången reses kl 12 och då leder Tensta folkdanslag oss i dans och lek. Tensta folkdanslags danssuppvisning med skickliga spelmän kl 13.30. Vi ser fram emot en festlig dag med dans, lotterier och roliga aktiviteter för hela familjen!

Konstprojekt för barn

Var med och bygg "Livets träd" t.o.m. 21/6! I Bibeln kan man läsa om trädet vars blad ger hälsa. Alla barn är välkomna att måla och lämna in blad och växter på församlingsgården i Storvreta och se trädet med omgivning växa fram på glasväggen. Allt från en handflatas storlek och uppåt passar. Stammen finns redan på plats. Frågor: mattias.boije@svenskakyrkan.se

Sommaröppet i Kyrkans hus

Innan vi renoverade Kyrkans hus i Skyttorp brukade det vara sommaröppet en gång i veckan. Nu har trädgården börjat grönska och planerna för en ny lekpark är i full gång. Vi hoppas att kunna ha sommaröppet nu till sommaren igen. Det funkar så att ni församlingsbor får anmäla er att vara värd/värdinna för en tisdag, man fixar fram fika och håller öppet mellan ca 9-12. Låter det intressant? Kontakta Emmeli Andersson.

Sommaröppen kyrka

Under sommarens högperiod, juli till mitten av augusti, är det möjligt att besöka Tensta kyrka varje dag. Vardagar håller vaktmästare kyrkan öppen medan helgerna bemannas av frivilliga församlingsbor. Passa på att besöka katedralen på landet, lära dig något om de fantastiska kyrkmålningarna och tänd ett ljus i ljusbäraren. Kyrkan erbjuder tid för stillhet och närvaro, andlighet och historiska vingslag mitt in i våra liv.

Kyrkan är öppen vardagar generellt kl. 9-15 (ring 36 62 10 i förväg om du vill vara säker) och helger kl. 11-15.

Är du intresserad av att bli "sommarkyrkvärd", kontakta församlingspräst Kristina Lockner för att få veta mer. Snabbkurs i att guida i Tensta kyrka erbjuds.

Sommarcafé i Tensta

Tensta kyrkliga syförening hälsar alla välkomna till en skön oas i Tensta. Om det är möjligt håller sommarcaféet i Sockenstugan öppet varje fredag under sommaren från 26 juni till 7 augusti kl 11-16. Kom en liten stund eller sitt länge. Här finns gott kaffe, trevligt umgänge, gamla och nya bekantskaper, hembakta kakor och fin miljö både ute och inne. All behållning går till välgörande ändamål.

Musik i sommarkväll

Ärentuna församling

19 juni kl 23 i Ärentuna kyrka Musik i midsommarnatten "Sagan om Uppland" Anders Bromander – piano, orgel, dragspel, Cajsa Ekstav – nyckelharpa, sång., Örjan Englund – dragspel, gitarr, sång

26 juli kl 18 i Storvreta kapell "Från Bach till Balkan" med Patrik Ahlberg flöjt och Staffan Sjögren gitarr. Musik av bl a tonsättare som Bach, Thomas och Rodrigo. Det bjuds på en variation av medryckande tongångar såväl som virtuosa fyrverkerier.

23 augusti kl 18 i stora salen, Storvreta församlingsgård Voice of heart under ledning av Niclas Dahl. Programmet heter "En stund på jorden" och innehåller musik av Marie Fredriksson, Cornelis Wreeswijk, Laleh, Beatles, filmmusik och mycket annat. Gruppen rör sig mellan glädje och allvar, ett program för både själ, hjärna och hjärta.

Tensta och Lena församlingar

28/6 kl 18 Lena Kyrka - Erika och Cecilia. Erika Lindgren Liljestolpe, fiol, och Cecilia Österholm, nyckelharpa, har båda sina rötter i den uppländska folkmusiken.

19/7 kl 18 Tensta Kyrka - Elin Therese Birkelund med Simon Stålspets (knäppinstrument, kohorn, munspel m.m) och Erling Skorpen (trumpet och kontrabas)

9/8 kl 18 Katarinakapellet, Skyttorp - Sani Gamedze/Funny Thing Mankind

Sommarcafé i Kyrkans Hus och Trekanten

Vi bjuder in till Sommarcafé i våra församlingsgårdar under vecka 26 och 27. I Kyrkans Hus har vi öppet tisdag 23/6 och 30/6 samt fredag 26/6 och 3/7 samt onsdag 24/6. I Trekanten har vi öppet måndag 22/6 och 29/6 och torsdag 25/6 och 2/7 samt onsdag 1/7. Varmt välkommen att fika och leka i våra trädgårdar och/eller inomhus. Vi har öppet mellan kl 9-14 och bl a finns det toast, korv med bröd och go'fika att köpa.

Sommarcafé i Storvreta

Vårt sommarcafé håller öppet 10-15 alla vardagar under perioden 11-18 juni. Här kan du köpa hembakat fika och en kopp kaffe eller kanske en glass? Tillåter vädret så är det mysigt att sitta utanför och där finns ju också nu vår fina lekplats! Är det regnigt har vi gott om bekväma sittplatser inne i vår ljusa foajé. 4H kommer också på besök en av dagarna - håll utkik på hemsidan och Facebook för datum.

Erika Lindgren Liljestolpe och Cecilia Österholm, fiol och nyckelharpa,

Elin Therése Birkelund

Rapport från två volontärer

Från en dag till en annan förändrades världen totalt. Vi fick tänka om helt och förändra våra sociala kontakter. Vi som är runt 70 har isolerat oss från alla fysiska kontakter även med nära och kära. Det har varit en omställning som vi inte hade kunnat drömma om. Att inte träffa barn och barnbarn fysiskt har varit svårt men vi håller kontakten via telefon. Det går ingen fysisk nöd på oss, vi har tur som har varandra. Det måste vara mycket svårare för alla som lever ensamma. Jag försöker göra vad jag kan genom att ringa till personer som jag vet är ensamma. Eftersom all verksamhet inom kyrkan ligger nere har min roll som volontär helt upphört, därför känns det som jag i alla fall har någon uppgift kvar genom att ringa till ensamma personer. Jag känner att jag fyller en liten funktion genom att visa att vi tänker på dem. Den sociala ensamheten kommer efter några veckor när man inte kan se något slut. I början trodde vi nog att det skulle klinga av inom några månader men nu verkar det som att det kommer att ta betydligt längre tid. Ovissheten och

rädslan att bli smittad gör att folk blir väldigt oroliga och känner sig ännu mera ensamma. Faran för depression blir väldigt stor. Jag saknar den varma och hjärtliga gemenskapen på våra träffar i församlingsgården och hoppas verkligen att vi kan återskapa dem när det här är över. Vi får hålla modet uppe och stötta varandra i dessa svåra tider.

Annhild Andersson

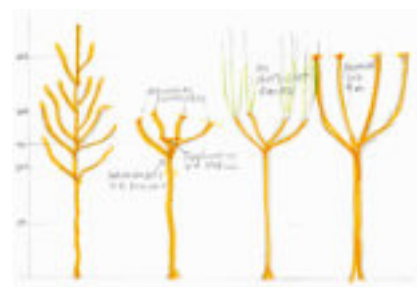
För mig som yngre volontär har situationen blivit en helt annan. Jag tillhör inte riskgruppen varken med ålder eller sjukdom. Från att tidigare deltagit i olika grupper, resor och bakat i församlingsgården till olika sammankomster – utan egen närvaro, kan jag nu bara baka.

Gruppaktiviteterna har avstannat helt, som Annhild skriver, men mitt bakande kan användas på nytt vis. Jag, som inte behöver stänga in mig, kan gå hem till folk, och lämna ut en påse m fikabröd och stå på en farstuvist och samtala en stund med dem jag besöker.

Som det ser ut nu, verkar det dröja innan vardagen blir som vanligt igen. Jag tror att vi kommer att få ses i mindre grupper utomhus om vi vill ses mera eftersom den friska luften är bra både för hälsan och för att slippa smitta. Sen får vi helt enkelt prata med varandra via telefon, skype och börja skicka brev/kort mer frekvent igen tror jag.

Matilda Wålsten.

Uppbyggnadsbeskrivning av lindar vid Ärentuna kyrka till kandelaberform

Uppdrag

På uppdrag av Vattholma pastorat beskar Daniel Daggfeldt (Trädmästarna AB) tio stycken unga skogslindar i allén upp till kyrkan 17 mars. Målsättningen med beskärningen var att bygga upp dem till så kallad kandelaberform, på samma sätt som flera av de äldre träden i allén har varit beskurna historiskt.

Träden

De unga skogslindsklonerna har karaktäristisk plantskoleuppbyggnad med genomgående stam och av god

kvalité men de har inte etablerat sig sedan planteringen 2015. Skotttillväxten är låst och uppvisar endast kortskott om några centimeter trots etablerings-skötsel med bevattning och gödsling mm. I samråd med Malin Henningsson, kyrkogårdsvaktmästare, beslöts då trots trädens nedsatta vitalitet att utföra beskärningen i förhoppningen att den kan stimulera lindarna till fri skottutveckling. Och då beslöts att de nya lindarna skulle byggas upp med de äldre träden som tidigare stått i allén

som förlagor.

De tio lindarna beskars med en kronansats på drygt 200 cm och en toppkapningsnivå på ca 248 cm. De kvarvarande grenarna beskars för att erhålla en öppen kandelaberform. Tanken är att slutlig hamlingsnivå ska ligga på ca 4 meter för att underlätta för personalen att beskära träden från stege och för att bibehålla ljusinsläpp på kyrkogården.

Källa: Ur Projektbeskrivning, Trädmästarna/ Daniel Daggfeldt, arborist

Vad får jag för pengarna?

Denna fråga är det nog många som ställt sig någon gång i livet. Vart frågan varit riktad är, antar jag, olika för oss var och en. Att förvalta någon annans pengar är ett ansvar som inte ska förringas och något som vi står ödmjuka inför. Min förhoppning är därför att ge en kort bild av vad din kyrkoavgift används till här i Vattholma pastorat.

Församlingarna i Vattholma pastorat har som alla församlingar i Svenska kyrkan som grundläggande uppgift att "fira gudstjänst, bedriva undervisning samt utöva diakoni och mission". Detta för att människor ska komma till tro på Kristus och leva i tro, en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbreddas och skapelsen återupprättas. Detta är givet ur kyrkoordningen. Under 2019 så gick ca 60 procent av kyrkoavgiften i pastoratet till dessa grundläggande uppgifter. Det resulterade i nästan 10 miljoner satsades på bland annat barntimmar, ungdomsgrupper och träffar för daglediga. Det möjliggjorde hembesök till äldre, hjälp till utsatta samt sorgearbete i "leva vidare"-grupper. Det gjorde det även möjligt att som församling fortsatt få fira gudstjänst tillsammans i våra kyrkor runt om i vårt pastorat.

Vad går då de övriga 40 procenten till? Ja, även dessa går i förlängningen till att uppfylla den grundläggande uppgiften genom att pastoratet ombesörjer att det finns resurser i form av exempelvis personal och lokaler till verksamheterna.

Fastighetsförvaltningen utgjorde 2019 ca 25 procent av våra kostnader. Vi har i vårt pastorat huvudsakligen sex stycken fastigheter (alla i sig värda ett besök om du inte varit där) som används i verksamheterna. Med dessa så

uppkommer också en del oväntade kostnader, i synnerhet när tre av dem är medeltida kyrkor. Pastoratet följer uppsatta vård- och underhållsplaner för dessa, men man vet aldrig vad man hittar om man lyfter på en bräda eller dylikt i en sådan fastighet. Som i Lena kyrka där vi under de senaste två åren både hittat fukt och dolda runstenar under golvet. Men nu är fukten borta och runstenen synliggjord. Dessa kostnader är ofta svåra att planera för, vilket gör det ännu viktigare att vi har kontroll över drifts-kostnaderna på våra fastigheter. Detta dels ur en kostnadsaspekt men också för att minska vår påverkan på klimatet. Pastoratet jobbar därför för att minska sina fastighetskostnader från dagens nivå ner till ca 15 procent.

De sista 15 procenten går till administration och ledning. Detta för att säkerställa att vi följer de lagar, regler och riktlinjer som är satta för vår verksamhet. Det ser till att vi kan vara en bra arbetsgivare med schyssta villkor för våra anställda samt hjälper till att säkra den demokratiska processen i form av ett förtroendemannasystem där ni som medlemmar har en möjlighet att delta och påverka. Allt detta för att vi som pastorat även i framtiden ska kunna uppfylla vår grundläggande uppgift.

Med detta sagt så vill jag rikta ett stort TACK! till dig som är medlem i Svenska kyrkan här i Vattholma pastorat! Det är du som gör detta möjligt och jag hoppas att du känner att du har möjlighet att ta del i församlingens gemenskap.

Guds välsignelse önskar jag dig och tack för förtroendet.

Med vänliga hälsningar
Martin Karlsson
Kyrkokamrer

Ur församlingsboken

Tensta

Döpta

18/1 Ruth Cecilia Adele Lundqvist
4/4 Lovisa Eva Birgitta Steineck-Falk

Avlidna

1/2 Svea Dürén

Lena

Döpta

2/2 Tuva Elvy Kristina Rutberg
29/2 Tallris Stina Ingrid Bodin
21/3 Charlie William Thomas Gustafsson

Vigda

25/1 Gustaf Sjöberg och Elina Jansson
8/2 Christoffer Strandberg och Sandra Myrberg
29/2 Thord Andersson och Eva Florell

Avlidna

18/1 Maria Rydeholm
11/4 Erling Holmlund

Ärentuna

Döpta

18/1 Ludvig Bosse Larsson
1/2 Ingrid Jael Elisa Stenberg
8/2 Nils Walter Philip Gullberg
9/2 Rasmus Erik Eugen Håkansson
9/2 Hugo Alvar Brandt
29/2 Doris Tora Lucia Rander
7/3 Malte Kent Johan Skoglund
7/3 Ebbe Fritz Olof Pohjanen
7/3 Moa Kristina Thunell Larsson
14/3 Svea Vilhelmina Lisabeth Brundin

14/3 Majken Yvonne Wesström
14/3 Ebba Engla Elisabeth Backman

15/3 Filippa Marie Nyström

Avlidna

9/1 Ralf Andersson
8/2 Georg Karlsson
25/2 Ralph Johansson
28/2 Anna Ferlin

GE EN RIKTIGT VIKTIG PRESENT.
Den bidrar till att minska hunger, fattigdom och orättvisor. Du får ett fint gåvobevis att ge bort.
BESTÄLL HÄR

Öknen och ödemarken
skall jubla, det
förtorkade landet
glädjas och blomma.
..... (från Jesaja)

Foto: Lotta Hiller	HJÄLP- MEDEL PÅ KONTOR	KNAPP ENA- STÄENDE	RIGID	KAN BÅDE KORTLEK OCH SVANS BLI	SLAG	DISCIPLIN	FLUOR FISK	KON- JUNKTION INGÅR FLOTTAN I	FÖRSLA- GEN ELLER NÄMN- DERNA	LIGGER VID HANO- BUKTEN	FÖR- HÄLLANDE INGÅENDE	FLYTER LOIRE GENOM
DISCI- PLINER												
KRYSTADE KAN FÅ KRAMPER									BOTA ELLER RUBBET			
									RENONS PÅ NATRIUM			
IDROTTS- KLUBB		BRUKAR GLADA			DEL AV KRONA	SKAM- LIGA	EJ BE- VANDRAD I LAGGER SKYTT					
&		HÄCKARNA ELLER KAPARNA KVIDER	ÄR OFTA ASKAN							VASST REDSKAP DRYCK		
SIGNUM FÖR IDROTT, LEK & SPEL		HAR ÄTALATS EGEN- MÄKTIGT							INTE INFETTAD	STUCKIT ELLER HAFT PLATS FÖR		
DET VAR EN KALL PERIOD							SUNDEN ELLER DRAMATIKER STILFULL DIKT	LÖVTRÄD				LgS
GOTTADE SIG				O SOM KALLAS AT- LANTENS PÄRLA	BRUKAR UGGLOR				TRÄCKLAR GIFTIG ÖRT			UNDERSÖKER GRUNDLIGT
ÄR MED I LIGOR				CHEF								FISK
VAR VÄRDSLÖS								INNEHÄL- LER FRÖN MED AND- RA ORD				
FÖRSÖKTE HINDRA							ÄR MODERN LIGGER VID VÄTTERN			KNIPA	AKTUELL TIDPUNKT	
GOODWILL		FISKAR	BY I SMÅ- LAND ELLER HA SOM PRIS	FIRAS 5 MAJ						DOKUMEN- TET ELLER PJÄS- DELEN		
LÖK- VÄXTER SÄNDER PROGRAM										NYA ZEE- LÄNSK PAPEGOJA	NÄMNDE BIBELBOK	
				OS-STAD KORTA DAGAR			HÄR PÅ SIG PRONOMEN OCH BALJAN		I VÄG			LUKT EL- LER TÄV- LINGAR
PARLA- MENT FIRAS 5 FEBRUARI							SES PÅ HOV JUNGFRU					
SÄGER ELLER SPELAR PÅ KANTEN					BETALAS AV							
					DEN ÄR OMGIVEN AV VATTEN PÅ ALLA SIDOR			KÄNNER PÅ SIG				Korsords- konstruktör: Lars-Göran Ståhl ©

Lösningen till Vattholma pastorat senast 1 augusti. Bokpriser till de tre först öppnade rätta lösningarna

Namn:.....

Adress:.....

.....

Adresser

Internet

E-post: vattholma.pastorat@svenskakyrkan.se

De flesta anställda nås på "fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se"

Hemsida: www.svenskakyrkan.se/vattholma Bankgiro: 189-2546

Webb-red: Camilla von Knorring, camilla.von.knorring@svenskakyrkan.se

Församlingsexpeditionen

Ärentunavägen 3, 743 30 Storvreta

Kanslist Jenny Storm tel: 36 62 10

Kamrer Martin Karlsson tel: 31 52 50, 070-546 17 70,

Adm.ass. Helena Hallsten tel: 31 44 85

Informatör Camilla von Knorring tel: 072-731 11 55

Präster och diakon

Kh Eva Åsjö tel: 0702-99 52 80

Km Kristina Lockner tel: 0703-14 50 44

Km Elsa Westberg tel: 0706-87 00 63

Km Björn Nilsson tel: 073-0203661

Past.adj. Karolina Adlarson tel: 072-740 80 10

Diakon Charlotta Sörensen Nilsson tel: 0705-85 13 58

Ungdomsverksamheten

Fritidsledare Samuel Holmberg tel: 070-36 68 291

Ärentuna

Förs.ped. Ingrid Ivarsson (Swish 123 073 15 70)

Husmor Therése Lagerquist tel: 070-362 68 80

Förs.ass. Mattias Bojje tel: 070-527 72 07

Förs.ass. Mattias Bojje tel: 070-730 03 84

Tensta

Kyrkans Hus (Swish 123 657 13 01)

Uggelbovägen 1, 743 94 Skyttorp

Sockenstugan i Tensta tel: 37 90 45

Förs.ass. Emmeli Andersson tel: 070-230 37 73

Lena

Trekanten (Swish 123 269 50 47)

Bruksgårdarna 42, 743 50 Vattholma

Förs. ass. Gabriella Bergkvist tel: 0703-10 50 67

Kyrkomusiker

Ärentuna: Margareta Ranudd tel: 0705-84 44 84

Tensta/Lena: Martin Svensson tel: 070-283 09 33

Kyrkvaktmästare

Ärentuna: Malin Henningsson tel: 36 74 67, 0708-95 94 67

Tensta: Cecilia Johansson tel: 37 90 15, 0702-10 90 12

Lena: Johan Mattsson tel: 35 08 91, 0709-42 85 04

Församlingsrådets ordföranden

Ärentuna: Bodil Davidsson tel: 073-061 38 10

Tensta: Markus Cifuentes tel: 070-224 04 97

Lena: Thomas Karlsson tel: 070-189 11 72

Kyrkorådet

Ordf: Henrik Rosén tel: 070-468 63 86

Församlingsexpeditionen öppettider i

sommar:

V.25-33 (förutom v.29)

Må-to 09.00-12.00

Fre stängt

V.29 helt stängt (via telefonsvararen finns

hänvisning till tjänstgörande präst).

Varmt välkommen för besök eller samtal.

jenny.k.storm@svenskakyrkan.se

martin.s.karlsson@svenskakyrkan.se

bjorn.w.nilsson@svenskakyrkan.se

charlotta.s.nilsson@svenskakyrkan.se

Gudstjänster i våra kyrkor

Maj

- 17 Bönsöndagen**
11.00 **Konfirmation**, Tensta
11.00 **Gudstjänst med små och stora**, Storvreta
18.00 **Stilla mässa**, Lena
19 tisd 18.30 **Mässa**, Storvreta
- 21 tors Kristi himmelsfärdsdag**
8.00 **Otta**, ensemble ur kyrkokören, Klockstapeln, Tensta. Medtag kaffekorg.
11.00 **Friluftsgudstjänst**, Kung Skutes hög, Brukssextetten. Medtag kaffekorg.
- 24 Sönd före Pingst**
11.00 **Gudstjänst med små och stora**, Lena
11.00 **Högmässa**, Storvreta
14.00 **Familjegudstjänst**, Katarinakapellet
26 tisd 18.30 **Taizémässa**, Storvreta
29 fred 8.00 **Pilgrimsmässa**, Katarinakapellet
- 31 Pingstdagen**
11.00 **Gudstjänst**, kyrkokören Ärentuna kyrka
18.00 **Pingstmässa**, Katarinakapellet

Juni

- 1 månd Annandag Pingst**
18.30 **Mässa**, Storvreta
2 tisd 18.30 **Mässa**, Storvreta
- 7 Heliga Trefaldighets dag**
9.30 **Gudstjänst**, Tensta
11.00 **Högmässa**, Storvreta

- 9 tisd 18.30 **Taizémässa**, Storvreta
- 14 1:a sönd eft Trefaldighet**
10.00 **Friluftsgudstjänst** tillsammans med Lyckebykyrkan hos familjen Berglund, Fullerö. (Se ned:)
14.00 **Gudstjänst**, kakkalas, Tensta
18.00 **Stilla mässa**, Lena
16 tisd 18.30 **Mässa**, Storvreta
19 fred 23.00 **Musik i sommarnatten**, Ärentuna kyrka
- 20 Midsommardagen**
11.00 **Friluftsgudstjänst**, Trekanten
- 21 Johannes Döparens dag**
11.00 **Konfirmationsmässa**, Lena
11.00 **Gudstjänst**, Storvreta
18.00 **Mässa**, Tensta
23 tisd 18.30 **Taizémässa**, Storvreta
- 28 3:e sönd eft Trefaldighet**
9.30 **Gudstjänst**, Tensta
11.00 **Gudstjänst i trädgården**, Storvreta
18.00 **Musik i sommarkväll**, Lena
30 tisd 18.30 **Mässa**, Storvreta

Juli

- 5 4:e sönd eft Trefaldighet**
9.30 **Gudstjänst**, Tensta
11.00 **Högmässa**, Lena
- 12 Apostladagen**
9.30 **Friluftsgudstjänst vid klockstapeln**, Tensta
11.00 **Gudstjänst**, Storvreta
18.00 **Stilla mässa**, Lena

- 19 6:e sönd eft Trefaldighet**
11.00 **Högmässa**, Ärentuna kyrka
18.00 **Musik i sommarkväll**, Tensta
- 26 Kristi Förklarings dag**
9.30 **Mässa**, Tensta
11.00 **Gudstjänst**, Lena
18.00 **Musik i sommarkväll**, Storvreta

Augusti

- 2 8:e sönd eft Trefaldighet**
9.30 **Gudstjänst**, Tensta
11.00 **Högmässa**, Lena
4 tisd 18.30 **Mässa**
- 9 9:e sönd eft Trefaldighet**
11.00 **Högmässa**, Storvreta
11.00 **Gudstjänst**, Lena
18.00 **Musik i sommarkväll**, Katarinakapellet
11 tisd 18.30 **Mässa**, Storvreta
- 16 10:e sönd eft Trefaldighet**
9.30 **Gudstjänst**, Tensta
11.00 **Gudstjänst**, Ärentuna kyrka
18.00 **Stilla mässa**, Lena
18 onsd 18.30 **Mässa**, Storvreta

Stugmöte

Lördagen den 4 juli kl 15 hålls stugmöte på Jällsta herrgård hemma hos Tomas Nyström och Erika Hellman. Det blir som vanligt sång och samtal och god gemenskap. Allt inleds med servering kl. 15.. På grund av rådande omständigheter och rekommendationer och för att kunna beräkna antal gäster är det viktigt att man anmäler sig senast onsdag 1/7 direkt till Jällsta: 070 377 86 66 eller tomas.nystrom64@gmail.com. Väl mött! Hälsar Kristina Lockner.

Foto: Magnus Aronson, IKON

Sommarens friluftsgudstjänster i pastoratet

Att fira gudstjänst under bar himmel, psalmsång ackompanjerad av fågelkvitter och humlesurr är höjdpunkter under sommaren. Medtag kaffekorg!

14 juni kl.10.00 Friluftsgudstjänst kl.10.00 tillsammans med Lyckebykyrkan hos familjen Berglund, Fullerö, Ekebylund 793. Vandring från Lyckebykyrkan kl.9.30. Medtag fikakorg och något att sitta på.

20 juni kl.11.00 Friluftsgudstjänst vid Trekanten, Vattholma

28 juni kl.11.00 Mässa i trädgården vid Storvreta församlingsgård

12 juli kl.9.30 Friluftsgudstjänst vid klockstapeln i Tensta. Roland Thalén, fiol.

23 augusti kl.11.00 Friluftsgudstjänst vid Lena sockenstuga

6 september kl.14.00 Friluftsgudstjänst i Brunna, Tensta

Tack Elsa!

På pingstdagen, 31 maj, firas gudstjänst i Ärentuna kyrka. Det är Elsa Westbergs sista gudstjänst som komminister i Vattholma pastorat. Elsa är välkänd och varmt uppskattad av väldigt många, mest i Storvreta där hon haft sin placering. Församlingsbor i alla åldrar har lärt känna henne under de sju år hon tjänstgjort i pastoratet.